

да намѣри станцията „Северенъ полюсъ“ и да доведе зимовниците, които сега се намираха на единъ откъслекъ отъ тѣхния леденъ блокъ. Наистина, откъслекътъ бѣ голѣмъ и всичко на него бѣше имъ запазено, но нали и той можеше да бѣде разбитъ на късове!...

И тънецъ въ гъстата мъгла „Мурманъ“ потегли въ открито море.

Бѣ тъмна полярна нощъ. Само въ кабината на капитана се виждаше свѣтлина. Наведенъ надъ работната си маса, капитанъ Котцовъ правѣше съ пергелъ нѣкакви измѣнения въ разгънатата предъ него карта.



Евгений Фѣдоровъ

долната куверта. Привечеръ тя се усили.

Неочаквано управлението на кормилото се прекъсна, и безпомощниятъ корабъ се намѣри въ пълна власть на вълнитѣ. Потъването му бѣ неизбежно. Само поправката на кормилото можеше да го спаси. Обаче, помѣщението, презъ което трѣбваше да се мине, за да се иде до кормилото, бѣ пълно съ вода.

— Дайте ми винтовия ключъ! — извика машинистътъ Братановъ.

Съ рискъ за живота си той се хвърли въ пълното съ вода помѣщение и, плавайки подъ водата, намѣри желѣзната тапа на дъното. Като нагласи ключа върху тапата, той почна да я отвинтва. Съ прекъсвания да